

เด็กหญิงผู้ไม่เคยหยุดนิ่ง

เด็กหญิงตัวเล็กในวัยประถม. ได้เงินไปโรงเรียนสองบาท. กินขนมทุกวันไม่เคยขาด. แต่เหลือเงินกลับบ้านมากกว่า20บาททุกวัน.

เพราะอะไรหรือคะเพราะกระเป๋าไปโรงเรียนมีสองใบ ใบแรกใส่หนังสือเรียน. อีกใบมีกล้วยสุกให้เลือกหลายชนิด ทั้งกล้วยไข่ กล้วยเขียว กล้วยหอม. มันเชื่อม. ขายทั้งเงินสดและกินก่อนผ่อนทีหลังสำหรับใครที่เงินไม่พอ. แต่พรุ่งนี้ต้องเอามาจ่ายนะ. และรับออร์เดอร์ล่วงหน้า. พร้อมส่งวันถัดไป. ชุคนักเรียนไม่เคยซื้อ รับต่อจากพี่สาวลูกของลุงบางครั้งชุดที่ได้มาเก่าจนปักชื่อซ้ำที่เดิมไม่ได้ ต้องนำผ้าขาวมาแปะแล้วปักชื่อเราลงไป . เลื่อกันหนาวก็เลื่อกุสุมที่พ่อใส่ไม่ได้แล้วถึงจะตัวโตไปหน่อย แต่ก็อ้วนมากกว่าใครเพื่อน เมื่อเข้าชั้นเรียนมัธยมปลายมีโอกาสได้เข้าไปเรียนในตัวจังหวัด แต่ที่จิตใจที่สุดคือได้ชุคนักเรียนใหม่ อาหารประจำคือปลาร้าบอง ผักบุงที่เก็บไปจากบ้าน ปลาร้าบอง ไข่ต้ม โดมาเรียนจบก็ยังรักอาชีพแม่ค้า. พยายามขึ้นเวรดึกเพราะช่วงเช้าจะไปขายเสื้อผ้ามือสอง. ตามคลองถมทั้งขายทั้งแจก. สนุกและมีความสุขมากแถมได้ตั้ง. ทั้งขายผ้าไหมออนไลน์ ประมาณว่าแทบไม่มีเวลานอนเลยทีเดียว. หน้าหนาวขายลูกชิ้นมันเผา. ไปรับเลื่อกันหนาวมือสองมาขาย. หน้าร้อนขายมะนาว. 5 บาท10 บาท. และหลากหลายอาชีพตามสถานการณ์. ทุกบาทหาด้วยน้ำพักน้ำแรง ทำทุกอย่างที่ได้เงิน. ทำอย่างที่มีความสุข แดคร้อนแคไหนไม่เคยหวั่น

อาชีพแม่ค้าคืออาชีพความสุขที่ได้ให้ และเป็นอาชีพที่มีความสุขที่ได้รับ ไม่ว่าจะเหนื่อย จะเครียดแคไหน ทุกครั้งที่ฉันท้อออกไปขายแล้วเห็นรอยยิ้มของลูกค้าคือความสุขที่สุดของผู้ให้และผู้รับคนนี้